

WIEŚCI GMINY Wilkołaz

Bezpłatny Kwartalnik Gminy Wilkołaz • Nr 27 • I kwartał 2022

Nasze plany na 2022 rok s. 3

Nowa sala gimnastyczna przy SP w Ostrowie s. 5

Po ścieżkach historii... s. 8

100-lecie SP w Rudniku Szlacheckim s. 10

Kiermasz Wielkanocny 2022 s. 16

*Niech nadchodzące Święta Wielkiej Nocy
przyniosą wszystkim same radosne i szczęśliwe dni.
Niech ten czas będzie okresem spełnionych marzeń,
wzajemnej życzliwości, wytchnienia od codziennej gonitwy,
okazją do spędzenia wspaniałych chwil w gronie najbliższych.
Wesołych Świąt Wielkanocnych, pełnych wiary, nadziei i miłości
oraz wesołego Alleluja życzą*

*Przewodniczący Rady Gminy
Mieczysław Lisiecki*

*Wójt Gminy Wilkołaz
Paweł Głąb*

oraz Zespół Redakcyjny kwartalnika

W numerze:

Nasze plany na 2022 rok.....	3
Z pracy Rady Gminy Wilkołaz....	3
Ogłoszenie Wójta Gminy Wilkołaz	4
Nowa sala gimnastyczna przy Szkole Podstawowej w Ostrowie. . .	5
Pożegnanie zimy... ..	6
Ulga za kompostowanie odpadów	7
Witamy wiosnę	7
Po ścieżkach historii.....	8
100-lecie Szkoły Podstawowej im. Królowej Jadwigi w Rudniku Szlacheckim	10
Kadry wspomnień.....	12
„Waleczne Żółwie”.....	13
Klub Seniora.	14
Wizyta strażaków	14
Sportowe Mikołajki 2021	15
Kiermasz Wielkanocny 2022	16

WIEŚCI GMINY **Wilkołaz**

Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury
w Wilkołazie, Wilkołaz Pierwszy nr 9,
23-212 Wilkołaz

Redaktor naczelny: Henryk Szumny

Zespół Redakcyjny: Anna Janczarek, Zofia
Marzec, Jacek Stec

Skład i grafika: Wydawnictwo „Mopol” s.c.,
Zemborzyce Wojciechowskie

Druk: „Baccarat” s.c., Lublin

Nakład: 800 egzemplarzy

Wyłączną odpowiedzialność za treść
artykułów ponoszą ich autorzy.
Redakcja zastrzega sobie
prawo do zmian redakcyjnych
nadesłanych tekstów
lub odmowy ich publikacji.

Nasze plany na 2022 rok

Uchwalony w grudniu 2021 r. budżet gminy Wilkołaz zakłada wydatki inwestycyjne na poziomie 7 mln zł. Duża część tych wydatków, bo ponad 4 mln zł, po raz kolejny będzie przeznaczona na inwestycje drogowe. Na pewno będą asfaltowane dwie drogi gminne: nr 118062L w miejscowości Zalesie oraz nr 118007L w miejscowości Wilkołaz Górny. Wartość tych dwóch inwestycji szacujemy na kwotę 1,6 mln zł. 50% tej kwoty stanowi dofinansowanie pozyskane z Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego, zaś druga część to fundusze, które otrzymaliśmy z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych. Drogi te zostaną więc wyasfaltowane wyłącznie za środki pozyskane z zewnątrz.

W planie inwestycji jest również 1748 metrów drogi gminnej nr 108344L w miejscowości Ostów-Kolonia oraz 432 metry drogi gminnej nr 108338L w Wilkołazie Dolnym. Przebudowa tych dróg będzie jednak wykonana w przypadku pozyskania dofinansowania. Na chwilę obecną zewnętrznego wsparcia finansowego jeszcze nie udało się pozyskać.

Największą inwestycją drogową w tym i przyszłym roku będzie jednak przebudowa drogi powiatowej nr 2725L Zdrapy-Wólka

Rudnicka-Pułankowice. Kosztorysowa wartość tej inwestycji to 12 mln zł. 23 marca 2022 r. po otworzeniu przetargu okazało się, iż wpłynęły trzy oferty w przedziale 8,7–9,9 mln zł. Dla nas jest to ważna informacja, gdyż partycypujemy w kosztach przebudowy dróg powiatowych przebiegających na terenie naszej gminy. Inwestycja będzie realizowana w latach 2022 i 2023. Trwają również prace nad dokumentacją przebudowy drogi powiatowej nr 2726L Wilkołaz-Zakrzówek.

Późną jesienią powinny również rozpocząć się prace ziemne związane z budową przedszkola gminnego. Do połowy kwietnia planujemy złożyć komplet dokumentów celem uzyskania pozwolenia na budowę, zaś do połowy maja tego roku ogłosić postępowanie przetargowe. Działań w tym zakresie jest bardzo dużo, ale mamy nadzieję, że wystarczy nam czasu, aby ta tak bardzo wyczekiwana inwestycja została w końcu zrealizowana. Warto dodać, iż w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Strategicznych otrzymaliśmy wsparcie na budowę przedszkola w olbrzymiej wysokości 9 987 500,00 zł.

W ciągu kilku najbliższych miesięcy rozbudujemy również sieć

wodociągową. Ta inwestycja będzie zrealizowana za kwotę niepełną 300 tys. zł. Fundusze na ten cel pochodzą z budżetu państwa. Rozbudowa będzie realizowana w trzech miejscach zlokalizowanych w Wilkołazie Pierwszym, Ostrowie i Ostrowie-Kolonii. Są to tereny, na których w szybkim tempie przybywa budynków mieszkalnych i konieczne jest zapewnienie dostępu do wody.

Ostatnią widoczną, już realizowaną, inwestycją jest termomodernizacja remizy strażackiej w Pułankowicach. Te prace powinny zakończyć się najpóźniej w sierpniu 2022 r.

Dużą grupę zadań inwestycyjnych w planach na rok bieżący stanowią podziały i wykupy gruntów, które realizujemy celem poszerzenia dróg gminnych. Są również fundusze na wykonanie kolejnych dokumentacji przebudowy dróg gminnych oraz rozbudowy szkoły podstawowej w Rudniku Szlacheckim. Łącznie na te zadania przeznaczone jest niemal 0,7 mln zł.

Mamy nadzieję, że jeśli nie wszystkie, to doskonałą większość zaplanowanych zadań uda się w tym roku wykonać.

P. Głęb – wójt gminy Wilkołaz

Z pracy Rady Gminy Wilkołaz...

W okresie od poprzedniego wydania „Wieści Gminy Wilkołaz” radni naszej gminy spotkali się dwukrotnie.

Pierwsze z posiedzeń odbyło się **30 grudnia 2021 r.** Sesja ta poświęcona była głównie uchwaleniu budżetu gminy na rok 2022, jak również wieloletniej prognozy finansowej.

W trakcie sesji radni dokonali zmian w obowiązującej wieloletniej prognozie finansowej oraz

zmian w budżecie gminy na rok bieżący.

W dalszej części sesji znalazły się również uchwały:

- w sprawie ustalenia wynagrodzenia wójta gminy Wilkołaz;
- w sprawie ustalenia diet radnych Rady Gminy Wilkołaz;
- w sprawie ustalenia wysokości diet dla sołtysów;
- w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania porządku i czystości w gminie;

- w sprawie zwolnień w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- w sprawie określenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii;
- w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego gminy Wilkołaz – „Zmiana nr 14”.

Zostały również zatwierdzone plany pracy komisji stałych na 2022 rok.

Kolejne posiedzenie miało miejsce **16 marca 2022 r.** W porządku sesji znalazły się uchwały:

- w sprawie zmian wieloletniej prognozy finansowej;
- w sprawie zmian w budżecie gminy na 2022 rok;
- w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wilkołaz – „Zmiana nr 13”;
- w sprawie uchwalenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wilkołaz”;
- w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa, okre-

ślenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso;

- w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na 2022 rok na terenie gminy Wilkołaz;
- w sprawie współdziałania z innymi jednostkami samorządu terytorialnego w celu grupowego zakupu energii elektrycznej;
- w sprawie określenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na terenie gminy Wilkołaz w 2022 roku;
- w sprawie uchwalenia 3-letniego Gminnego Programu Wspierania Rodziny w Gminie Wilkołaz na lata 2022–2024;
- w sprawie udzielenia pomocy finansowej Powiatowi Krańskiemu (dwie uchwały);
- w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie przez Gminę Wilko-

łaz darowizny na rzecz Skarbu Państwa – Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie nieruchomości położonych w obrębie ewidencji gruntów 0011 Wilkołaz Trzeci, gmina Wilkołaz.

Przyjęto również sprawozdanie z prac komisji stałych za 2021 rok, sprawozdanie Przewodniczącego Rady Gminy za 2021 rok, sprawozdanie z wysokości średnich wynagrodzeń nauczycieli oraz sprawozdanie z działalności Ośrodka Pomocy Społecznej.

Radni naszej gminy zostali zapoznani z informacją na temat pozyskiwania środków pozabudżetowych, informacją o planowanych zadaniach w zakresie budowy i remontu dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz budowy chodników przy tych drogach oraz informacją o działalności kulturalnej i sportowej na terenie gminy.

J. Stec

znak: OŚ.6720.1.27.2021

Wilkołaz, dnia 4.04.2022 r.

OGŁOSZENIE

Wójta Gminy Wilkołaz

o przyjęciu przez Radę Gminy Wilkołaz Uchwały Nr XXVI/226/2022 z dnia 16 marca 2022 roku w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wilkołaz

Zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 z późn. zm.) informuję o przyjęciu przez Radę Gminy Wilkołaz Uchwały Nr XXVI/226/2022 z dnia 16 marca 2022 roku w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wilkołaz.

Z treścią przyjętego dokumentu oraz jego uzasadnieniem i podsumowaniem, o których mowa odpowiednio w art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, można zapoznać się w siedzibie Urzędu Gminy Wilkołaz, Wilkołaz Pierwszy 9, 23-212 Wilkołaz, pokój nr 8, w godzinach pracy urzędu oraz na stronie internetowej <https://ugwilkolaz.e-bip.eu/>.

P. Głęb

Nowa sala gimnastyczna przy Szkole Podstawowej w Ostrowie

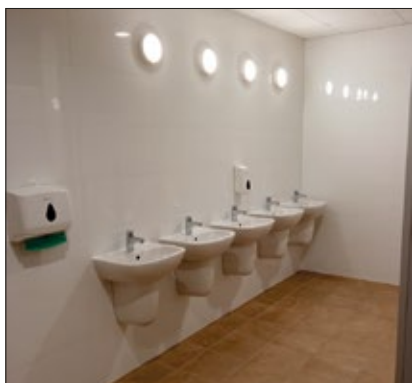
W latach 2020–2021 przy Szkole Podstawowej w Ostrowie prowadzona była budowa sali gimnastycznej o wymiarach $24,2 \times 12,0$ m, która oddana została do użytkowania we wrześniu ubiegłego roku.

Budowa sali gimnastycznej miała na celu poprawienie stanu przyszkolnej infrastruktury sportowej. Sala gimnastyczna powstała na potrzeby realizacji zajęć wychowania fizycznego dla uczniów oraz dla miejscowych stowarzyszeń sportowych i lokalnej społeczności

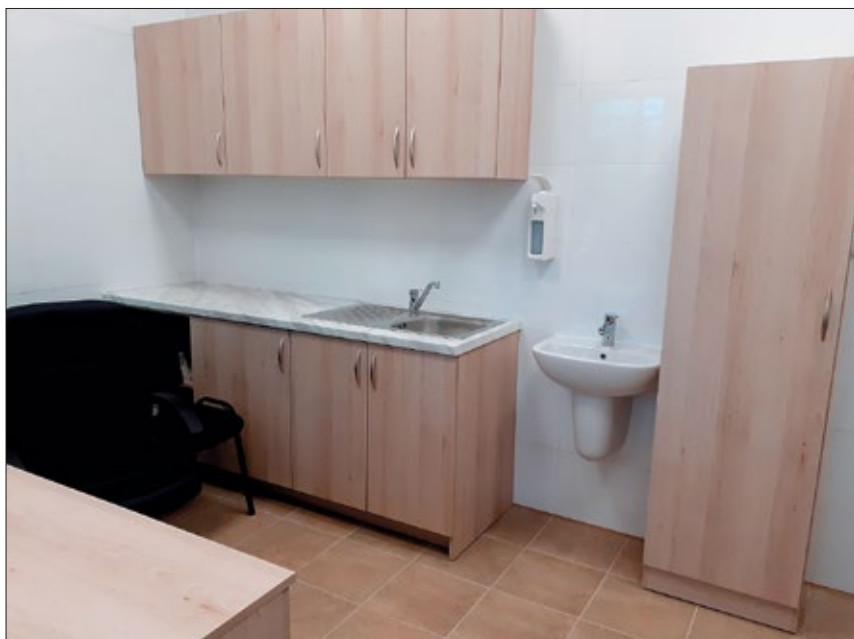
Piotr Misztal, ul. Różana 27/70, 20-583 Lublin.

Nowo wybudowany obiekt połączony jest łącznikiem z istniejącym budynkiem szkolnym, przewidziano też jedno niezależne wejście z zewnątrz. Jest to jednokondygnacyjny niepodpiwniczony budynek pokryty dachem dwuspadowym nad salą gimnastyczną oraz jednospadowym nad zapleczem i łącznikiem, wyposażony w instalację wodną, gazową, kanalizacyjną z odprowadzeniem ścieków do istniejącego zbiornika na ścieki oraz zalicznikową instalację elektryczną. W części socjalno-szatniowej

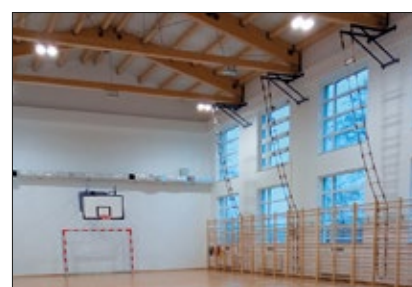
w celu organizacji treningów, zajęć sportowych, turniejów oraz współzawodnictwa sportowego.

Wykonawcą robót była firma Grupa PMM Sp. z o.o., ul. Korolowa 10/15, 20-583 Lublin oraz „PETRUS” Usługi Projektowe

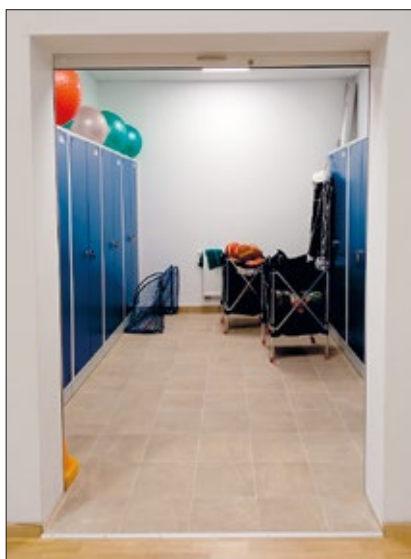
wykonano dwa zespoły (dla chłopców i dla dziewcząt) złożone z szatni oraz zaplecza sanitarnego, w którym znajdują się toalety, umywalki oraz natryski. W tej części znajduje się również pomieszczenie dla trenera wraz z zapleczem sanitarnym, pomieszczenie porządkowe,

Wartość robót według umowy podpisanej z Wykonawcą to kwota 2 530 803,08 zł.

Inwestycja finansowana była przy udziale środków z Ministerstwa Sportu ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

B. Daniel

magazyn na sprzęt sportowy oraz ogólnodostępna toaleta przystosowana dla osób niepełnosprawnych. Wszystkie pomieszczenia znajdują się na jednym poziomie bez barier architektonicznych.

Pożegnanie zimy...

Uczniowie Szkoły Podstawowej w Marianówce pożegnali Panią Zimę. Własnoręcznie przygotowana Marzanna towarzyszyła im

podczas wiosennych zabaw. Rada Rodziców zorganizowała ognisko. Było bardzo miło i sympatycznie, a pogoda dopisała nam przepiękna.

A. Chmielik

Ulga za kompostowanie odpadów

Gmina Wilkołaz, realizując obowiązki ustawowe, z dniem 1 lutego 2022 r. wprowadziła zwolnienie w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi, kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym w wysokości 1 zł od jednego mieszkańca zamieszkującego nieruchomość.

Skorzystanie z ulgi na kompostowanie będzie skutkowało brakiem możliwości oddania bioodpadów bezpośrednio z posesji oraz do PSZOK-u.

Zgodnie z art. 6k ust. 4b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. 2021 poz. 888) w przypadku właściciela nieruchomości, który złożył informację o kompostowaniu bioodpadów w przydomowym kompostowniku i:

- nie posiada kompostownika przydomowego lub
 - nie kompostuje bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostowniku przydomowym,
 - uniemożliwia wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta lub upoważnionej przez niego osobie dokonania oględzin nieruchomości w celu weryfikacji zgodności informacji o korzystaniu z kompostownika
- zostaje stwierdzona utrata prawa do zwolnienia z części opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na okres 6 miesięcy.

Do kompostownika powinny trafiać bioodpady, takie jak: obierki z warzyw i owoców, resztki jedzenia pochodzenia roślinnego, obierki jaj, fusy po kawie i herbacie, popiół drzewny, rośliny, rozdrobnione gałęzie, liście, skoszona trawa.

Aby otrzymać ulgę, należy wypełnić deklarację na odbiór odpadów komunalnych (wzór deklaracji dostępny jest w Urzędzie Gminy Wilkołaz lub na stronie internetowej Urzędu Gminy) i odpowiednio zaznaczyć w deklaracji posiadanie kompostownika.

A. Kucaj

Witamy wiosnę

Cała społeczność Szkoły Podstawowej w Wilkołazie z radością przywitała **wiosnę**. Ten dzień był wyjątkowo wesoły i słoneczny.

Każda „Wiosenka” promieniała i cieszyła oko kolorowym nakryciem głowy.

A. Chmielik

Po ścieżkach historii...

Wilkołaz jest jedną z najciekawszych – pod względem historycznym – miejscowością w naszym regionie.

Osadnictwo w gminie Wilkołaz jest bardzo stare, o czym świadczy miejsce zwane Okopek – pozostałość osadnictwa plemienia Lędzian z przełomu VIII i IX wieku. Kolejna fala osadnictwa nastąpiła w tych okolicach pod koniec XIII wieku po najazdach tatarskich. Wilkołaz stał się jedną z pierwszych osad założonych na terenach dzisiejszego powiatu kraśnickiego (obok Świeciechowa i Stróży). W tym czasie założono tutaj parafię i wybudowano pierwszy drewniany kościół pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela wraz z przykościelnym cmentarzem w miejscu zwanym Zagrody. Wokoło pełno było lasów, a zaludnienie szacuje się tylko na 2 osoby na kilometr kwadratowy. Pierwsza wzmianka o istnieniu Wilkołaza pochodzi z lat 1326–1327, z ksiąg kościelnych, w których zapisano istnienie parafii we wsi „Wilkołas” oraz plebana Macieja płacącego 1 grzywnę podatku. Opis wsi z drugiej połowy XV wieku pozostawił w swoim wielkim dziele *Liber beneficiorum* Jan Długosz.

Początkowo Wilkołaz był wsią królewską – do 1547 r. – oraz dość znaczną osadą i centrum parafialnym. Wieś była zorganizowana na prawie niemieckim, co oznaczało, że chłopcy mieli ściśle określone prawa i obowiązki. W październiku 1547 r. król Zygmunt Stary dokonał zamiany dóbr z Janem Tęczyńskim, wojewodą sandomierskim – dziedzicem pobliskiego Kraśnika. W zamian za wsie Wilkołaz, Wola Wilkołaska i Zalesie, Tęczyński przekazał królowi wsie w okolicy Ostrowa Lubelskiego. Wilkołaz zatem stał się dobrem prywatnym – włączono go do dóbr kraśnickich, co zupełnie zmieniło jego historię.

W drugiej połowie XVI wieku Wilkołaz był sporą miejscowością parafialną, z dwoma dworami,

folwarkiem, dwiema karczmami i stawami. Mieszkało tu 22 kmieci (rodzin) na półlankach, 17 zagrodników z rodzinami. Zatem liczba ludności musiała wynosić co najmniej 100 osób.

W 1564 r. właścicielką Wilkołaza została Katarzyna Tęczyńska, która wyszła za mąż za księcia Jerzego Olelkowicza, potomka książąt ruskich (kijowskich i moskiewskich). Posagiem Katarzyny Tęczyńskiej został Kraśnik i Wilkołaz.

W 1582 r. wdowa po księciu Olelkowiczu wyszła za mąż za Mikołaja Radziwiłła – wielkiego magnata litewskiego i słynnego wodza o przydomku „Piorun”. W ten oto sposób Radziwiłłowie przejęli całkowicie Kraśnik i okoliczne wsie (w tym Wilkołaz).

Radziwiłłowie niedługo pozostawiali właścicielami tych dóbr – leżały one zbyt daleko od ich siedzib rodowych na Litwie i Ukrainie. Zainteresował się nimi kanclerz i hetman wielki koronny Jan Zamoyski, który wówczas tworzył wielkie latyfundium magnackie. W 1604 r. Jan Zamoyski kupił za sumę 42 tysięcy złotych dobra kraśnickie z miastem i 18 wsiami. Od tej pory Wilkołaz aż do 1864 r. należał do rodziny Zamoyskich, a część ziemi w tej okolicy należała do nich do 1944 r. W 1648 r. z fundacji Zamoyskich rozpoczęto budowę obecnego kościoła, którą ukończono w 1653 r.

Pomyślność Wilkołaza wynikała z tego, że ziemia była tu urodzajna i leżał przy ruchliwej trasie; krzyżowały się tu szlaki handlowe z Lublina do Kraśnika, z Kazimierza na Ruś i z Urzędowa do Bychawy. Położenie to było jednak przekleństwem w czasie wojen. Sięgały tu najazdy tatarskie, które często dotyczyły Kraśnika, a podczas powstania Chmielnickiego (1648) również tutaj dotarły wojska kozackie. W czasie „potopu” szwedzkiego Wilkołaz doznał licznych zniszczeń – spowodowało to ruinę

drewnianego kościoła w Zagrodach. Wiek XVIII to również czas wielu wojen, które nie ominęły Wilkołaza, mimo to stał się drugą co do wielkości miejscowością (tuż po Kraśniku) w kluczu dóbr kraśnickich.

Spis ludności z 1787 r. przekazuje dane o miejscowości Wilkołaz liczącej 331 osób ludności chrześcijańskiej i 46 Żydów. Istniały też osady Chuda Strona licząca 373 mieszkańców (w tym 6 Żydów) oraz Wola Wilkołaska z 409 mieszkańcami (w tym 3 Żydów). Wszystkie te miejscowości to obecnie różne części Wilkołaza (Pierwszy, Drugi, Trzeci), a zatem mieszkało wtedy tutaj ponad 1000 osób.

W tym czasie dominowała jeszcze pańszczyzna, a jej wielkość zależała od ilości użytkowanego gruntu. Oprócz świadczeń odrobkowych istniały też powinności oddawane w naturze oraz czynsz pieniężny.

Po III rozbiorze Rzeczypospolitej Wilkołaz znalazł się w zaborze austriackim, jednak już w 1809 r. w wyniku wojen napoleońskich włączono ten obszar do Księstwa Warszawskiego, a następnie Królestwa Polskiego (1815–1915).

Wiek XIX to czas pobytu tutaj księdza Piotra Ściegiennego, który został w 1832 r. wikarym w Wilkołazie. Rozpoczął tu agitację rewolucyjną głównie wśród miejscowych chłopów i okolicznej szlachty. Pasją ks. Ściegiennego było nauczycielstwo, zatem zaraz po przybyciu do Wilkołaza zaczął nauczanie miejscowych dzieci. Wiosną 1844 r. ksiądz Piotr Ściegienny wyjechał z Wilkołaza, jednak na miejscu zostali jego bracia oraz idee wolności zaszczone sporej liczbie mieszkańców.

W tym samym czasie w dobrach Ordynacji Zamojskiej rozpoczęto oczyszczanie chłopów, którzy mogli dobrowolnie zamienić pańszczyznę na czynsz, płacąc 1 złoty za 1 dzień pracy.

W czasie powstania styczniowego (1863–1864) doszło w pobliskim Rudniku do bitwy partyzanckiej oddziału majora Jagmina z rotą wojsk kozackich.

Po powstaniu styczniowym przeprowadzono uwłaszczenie gruntów dworskich, przekazując ziemię chłopom. W 1866 r. odebrano miejscowemu plebanowi grunty, które stały się własnością rządową. Drugą reformą władz carskich było utworzenie gmin wiejskich. Powstały wówczas po raz pierwszy samorządowe gminy wiejskie – do tej pory na czele gromady wiejskiej stał miejscowy dziedzic. Powstała wtedy gmina Wilkołaz, obejmująca wiele okolicznych wsi.

W 1909 r. proboszczem został ksiądz Kazimierz Dębowski, który stał się niezwykle sprawnym organizatorem i społecznikiem. W tym samym roku rozpoczął on wiele ciekawych inicjatyw: zorganizował straż ogniową i odstąpił część placu kościelnego na budowę remizy, przy pomocy organisty Ignacego Zarębskiego stworzył chór kościelny, zorganizowano orkiestrę dętą. Z inicjatywy proboszcza powstał też amatorski zespół teatralny.

W 1910 r. władze gminne ukończyły budowę budynku urzędu gminy, w którym obecnie mieści się między innymi Izba Tradycji Wilkołaza.

Latem 1914 r. wybuchła I wojna światowa, a już w sierpniu tego roku okolice Kraśnika stały się miejscem tak zwanej I bitwy kraśnickiej. Walki w tym rejonie na nowo rozgorzały latem 1915 r. w ramach II bitwy o Kraśnik. Działania wojenne z lat 1914–1915 były wielką tragedią w dziejach Wilkołaza. Przez wiele tygodni teren gminy znajdował się na linii frontu, co spowodowało olbrzymie zniszczenia. W sierpniu 1915 r. Rosjanie zostali ostatecznie wyparci, nastąpiła okupacja austriacka. Jedyną zmianą na lepsze w czasie tej okupacji była rozbudowa infrastruktury drogowej i mostów. W 1915 r. rozpoczęto budowę linii kolejowej do Kraśnika i Rozwadowa.

W odrodzonej Polsce powiat janowski wraz z gminą Wilkołaz został włączony do województwa lubelskiego. Gmina Wilkołaz w 1921 r. liczyła 6032 osoby. Ludność w większości była polska: w tym 5930 katolików, 98 żydów, 2 prawosławnych i 1 ewangelik. Rozwijało się szkolnictwo, w 1914 r. w Wilkołazie notowano jedną szkołę z jednym nauczycielem, a w 1934 r. było już pięć szkół z 17 nauczycielami. W 1931 r. w Wilkołazie zamieszkał nauczyciel Jan Bownik – wielki społecznik. Z jego inicjatywy w 1937 r. rozpoczęto przygotowania do budowy nowej szkoły. W 1939 r. wykonano fundamenty szkoły, budowę dokończono po wojnie.

Okres międzywojenny to czas szybkiego rozwoju gospodarczego gminy Wilkołaz. Istniało wiele sklepów spożywczych, piwiarnia, restauracja, kilka zakładów rzemieślniczych oraz młyn parowy. W okresie międzywojennym 740 ha ziemi należało wciąż do ordynatów zamojskich. Na potrzeby zarządu tym majątkiem jeszcze w końcu XIX wieku powstał dworek, do którego w 1905 r. dobudowano piętro. Przed II wojną światową tenże dworek kupiła rodzina Teleszyńskich z Wołynia – zarządzała nim później Ludwika Kleist.

Rozwój Wilkołaza został zatrzymany przez wybuch II wojny światowej. 15 września 1939 r. do Kraśnika dotarł wydzielony oddział z niemieckiej 4 DP, tego samego dnia Niemcy weszli do Wilkołaza. Władze niemieckie ustanowiły Generalne Gubernatorstwo z podziałem na dystrykty. W składzie dystryktu lubelskiego był też powiat janowski z gminą Wilkołaz. Od tej pory gminy nie miały już charakteru samorządowego. Na czele gminy nadal stał wójt, który wykonywał polecenia Starostwa Powiatowego w Janowie Lubelskim.

W tych trudnych czasach mieszkańcy Wilkołaza nie zapomnieli o niesieniu pomocy innym. W końcu 1939 r. Jan Bownik stanął na czele komitetu opiekuńczego

pomocy ludności polskiej. Represje okupanta dotyczyły również mieszkańców Wilkołaza. Miały one charakter wywózek na roboty przymusowe do Niemiec, obowiązkowych kontyngentów i obowiązku pracy. Władze niemieckie zamknęły polskie szkoły, oprócz szkół zawodowych, które miały uczyć przyszłych robotników.

Tuż po rozpoczęciu okupacji rozpoczęło się tworzenie organizacji konspiracyjnych. Na terenie gminy Wilkołaz aktywnie działały takie organizacje, jak: Komenda Obrońców Polski (głównie wśród kolejarzy), Armia Krajowa – komendantem placówki AK w Wilkołazie był Franciszek Nagajek ps. „Wilk”. Oprócz AK działalność konspiracyjną w tym rejonie prowadziły ruch narodowy oraz ruch ludowy. W rejonie Kraśnika w połowie 1944 r. najwięcej było członków Armii Krajowej (3000), następnie Armii Ludowej (2500), Batalionów Chłopskich (1000) i Narodowych Sił Zbrojnych (900 osób). Istniały też struktury powiatowe Polskiego Państwa Podziemnego. Nawet na poziomie gminy istniał urząd delegata rządu londyńskiego. W latach 1943–1944 delegatem rządu w Wilkołazie był Jan Polak.

W 1944 r. zaczęły się coraz większe napięcia polityczne. Partyzantka AK i NSZ były zwalczane przez Sowieców i AL – już wiosną 1944 r. dochodziło do bratobójczych walk, głównie między NSZ a AL. W dniach 27 i 28 lipca 1944 r. 3 Armia Gwardii generała Wasilija Gordowa zajęła Janów Lubelski i Kraśnik. Już 28 lipca 1944 r. przybyły do Kraśnika oddziały AL i przy poparciu wojskowego komendanta przejęły władzę w mieście i okolicy, tworząc „władzę ludową”. 1 sierpnia władzę oficjalnie przejęła Powiatowa Rada Narodowa.

Organizacje niepodległościowe (AK i NSZ) podjęły walkę z nowym okupantem. Na przełomie lat 1944 i 1945 w rejonie gminy Wilkołaz działało silne zgrupowanie party-

zanckie WiN mjr. Hieronima Dekutowskiego „Zapory”. Oddziały „Zapory” podzielone były na kilka grup, w rejonie Wilkołaza działały grupy „Misia”, „Żbika” i „Kędziorka”. Celem działalności „Zapory” była walka z władzą komunistyczną, zwalczanie bandytyzmu oraz konfidentów nowej władzy. Walki te trwały przez cały 1946 rok. W 1947 r. część żołnierzy ujawniła się na mocy amnestii, jednak wielu pozostało w lasach – grupy te zostały ostatecznie rozbite w 1948 r.

W tych pierwszych powojennych latach nowa władza z trudem przyjmowała się na tym terenie. Siły bezpieczeństwa prowadziły liczne aresztowania wśród ludzi podejrzewanych o współpracę z siłami antykomunistycznymi. Z czasem nowa władza całkowicie zapanowała w tym rejonie. Nastąpiła parcelacja majątków Wilkołaz Górny oraz Wilkołaz Dolny, przejęto też lasy należące do majątku Ordynacji Zamojskiej. Władze przejęły majątek Żurawiniec, który

od końca XIX wieku należał do rodziny Dąbrowskich.

Po wojnie wybudowano wreszcie szkołę, reaktywowano wiele organizacji społecznych działających już przed wojną. Do pracy społecznej przystąpił też niestrudzony Jan Bownik. Ważnym wydarzeniem w tym czasie była też wizyta biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego w dniach 7–9 czerwca 1948 r.

R. Skrok

100-lecie Szkoły Podstawowej im. Królowej Jadwigi w Rudniku Szlacheckim

Historia Szkoły Podstawowej w Rudniku Szlacheckim rozpoczyna się w latach międzywojennych. Na mocy dekretu Naczelnika Państwa „O obowiązku szkolnym”, a następnie ustawy konstytucyjnej, w roku 1921 powstała czteroklasowa Publiczna Szkoła Powszechna. Pierwsze dzieci przyjęte do szkoły są z rocznika 1913. Ponieważ brakuje budynków szkolnych, nauka rozpoczyna się w prywatnym mieszkaniu.

W latach trzydziestych szkoła bardzo się rozrasta, klasy często przekraczają czterdziestu uczniów. Nauka jest dwuzmianowa – rano uczą się klasy starsze, po południu młodsze. W pewnym momencie dzieci jest tak dużo, że naukę trzeba realizować w dwóch domach w Rudniku i pobliskiej Wólce Rudnickiej. Dzieci z Pułankowic mają swoją odrębną szkołę.

Brakuje nauczycieli. Radę Pedagogiczną wraz z kierownictwem stanowi najczęściej dwóch lub trzech nauczycieli. Nauczyciele oprócz nauczania różnych przedmiotów mają obowiązek dbania o czystość sali lekcyjnej, zapewniania środków higienicznych i z wła-

snego uposażenia zakupują komplety do czyszczenia ubrań i butów dzieci. Kierownictwo szkoły mogło w ciągu roku zapewnić tylko jeden ręcznik i mydło.

Z protokołów Rady Pedagogicznej z lat trzydziestych dowiadujemy się o licznych problemach. Nauczyciele zgłaszają potrzeby zakupu pomocy dydaktycznych, np. nie ma nawet jednej mapy geograficznej, brakuje przyborów szkolnych, a duża liczba dzieci zamiast przychodzić do szkoły, musi pomagać rodzicom w pracach polowych. W zimie problemem jest brak obuwia dzieci i z tym związana absencja na lekcjach, a w konsekwencji – częsty brak promocji do kolejnej klasy.

Nauczyciele z pełnym zaangażowaniem prowadzą działalność wychowawczą. Uroczystości obchodzi się święta państwowe, uczestniczy w mszach świętych w kościele w Wilkołazie, pamięta o imieninach marszałka Piłsudskiego czy prezydenta Mościckiego. W maju dzieci udają się do sadów, aby tępić chrząszcza majowego. Organizowane są wycieczki krajoznawcze do Lublina. Amatorski dziecięcy

teatr wystawia przedstawienia, wstęp dla dorosłych kosztował 10 groszy. Działa też szkolny chór i jest biblioteka.

W związku z kryzysem światowym i drożyzną w sklepach, nauczyciele powołują sklepik szkolny, który zapewnia tańsze zeszyty czy ołówki. Można też oszczędzać w Szkolnej Kasie Oszczędności.

W drugiej połowie lat trzydziestych w szkole wprowadza się obowiązkowe jednolite fartuszki, dodatkowo dziewczynki muszą mieć jednakowo obcięte włosy.

Mimo ogólnie panującej biedy, w szkole prowadzi się zbiórki pieniędzy np. na pomoc polskim szkołom za granicą, a w przededniu II wojny światowej nauczyciele przekazują 25% swojego uposażenia na potrzeby armii.

Nie wiemy; kto i w jakich okolicznościach nadał szkole imię Królowej Jadwigi. Rok szkolny 1931/1932 kończy się bez imienia, a na nowo założonych arkuszach ocen na rok szkolny 1932/1933 widnieje imię Królowej Jadwigi.

Pod koniec lat trzydziestych szkołę powiększono do sześcioklasowej. Niestety wybuch woj-

ny przerwał tę korzystną zmianę, chociaż przez całą okupację szkoła funkcjonuje. Pojawiają się niemieckie arkusze ocen z polskimi objaśnieniami. Po zakończeniu wojny na ziemiach odzyskanych zakupiono i sprowadzono duży drewniany barak, który przez wiele lat służył dzieciom całej okolicy jako szkoła. Również dorośli mieszkańcy na specjalnych kursach byli uczeni nauki czytania i pisanie.

W roku 1975 zapadła niespodziewana decyzja o likwidacji szkoły w Rudniku Szlacheckim. Dzieci miały być przeniesione do szkoły w Wilkołazie. Budynek dotychczasowej szkoły został sprzedany i rozebrany. Do dziś możemy zobaczyć tuż przy jezdni pozostałe po szkole schody wejściowe. Rodzice zaprotestowali. Niezadowolone przybrało formę strajku polegającego na pozostawieniu dzieci w domach. Nauczyciele pozbawieni szkoły czas pracy spędzali w remizie strażackiej w Pułankowicach. Protest okazał się częściowo skuteczny, zmieniono decyzję. Klasy I–IV postanowiono pozostawić w Rudniku w prywatnym mieszkaniu p. Wronków, potem p. Czubińskich i p. Bralów. Również uczniowie klas V–VIII, którzy odmówili dojeżdżania do szkoły w Wilkołazie, zakończyli rok szkolny na miejscu w Rudniku.

Mieszkańcy nie pogodzili się z utratą szkoły. W roku 1981 związał się społeczny komitet budowy nowej szkoły. Wśród mieszkańców Rudnika, Wólki, Pułankowic i innych miejscowości zbierano fundusze na zakup większej działki szkolnej. Organizowano dochodowe zabawy, pozyskiwano sponzorów, pukano i zabiegano o pomoc w różnych wpływowych instytucjach nie tylko w województwie. Radni gminni z naszego terenu toczyli batalie o powrót szkoły na forum Rady Gminy Wilkołaz. Wielu mieszkańców z determinacją angażowało się w sprawę budowy. Chcieliśmy mieć swoją szkołę. Nie sposób wymienić wszystkich zgromadzonych wokół tej idei. Na

pewno takie osoby jak p. Natalia Szymańska, p. Zofia Wronka, p. Edmund Wargocki, p. Kazimierz Głęb, czy p. Wiesław Latos, współpracujący z ówczesnymi dyrektorami – p. Lucyną Wielgus i p. Jadwigą Kuną, to czołówka szczególnie zaangażowanych.

Udało się. Najpierw zakupiono działkę, a od 1988 r. ruszyły prace budowlane. Dzięki zaangażowaniu całej społeczności lokalnej i przychylności różnych władz, z końcem 1992 r. oddano do użytku nowy, piętrowy budynek.

1 września 1993 r. w nowej szkole rozpoczął się rok szkolny klas 0–VIII dla ponad 200 uczniów i przedszkolaków. 15 października 1994 r. kurator oświaty w Lublinie nadał naszej placówce oficjalne imię Królowej Jadwigi. Posiadamy też swój sztandar, hymn i ceremoniał.

Pomiędzy rokiem 1999 a 2017 w wyniku wprowadzenia reformy systemu oświaty nasza szkoła stała się sześcioklasową. Starsi uczniowie kontynuowali naukę w gimnazjach w Wilkołazie lub Zakrzówku. I znów trzeba było rozpoczynać walkę, tym razem o powstanie gimnazjum w naszej szkole. Trzykrotne próby całej społeczności szkolnej na czele z Radą Rodziców kończyliśmy „na tarczy”. Głosowania w Radzie Gminy Wilkołaz przegrywaliśmy minimalnie; raz przy remisie, raz jednym głosem, raz dwoma. Ale to pokazywało charakter naszej społeczności i stosunek do szkoły, bo to nie tylko instytucja czy budynek, ale przede wszystkim wspólne dobro i wartość, o którą trzeba dbać.

Kolejna reforma edukacji uczyniła z nas ponownie szkołę ośmioklasową. Historia zatoczyła koło. Obecnie warunki nauki w naszej szkole poprawiają się z roku na rok. W ubiegłym roku zbudowano długo oczekiwaną salę gimnastyczną. Powstał też budynek przedszkola, wszystkie dzieci mogą korzystać z żywienia w stołówce szkolnej. Nasza szkoła posiada pełnowymiarowe boisko

piłkarskie i ogólnodostępny plac zabaw.

Szkoła często angażuje się w życie społeczności lokalnej. Od wielu lat sprawujemy patronat nad cmentarzem wojennym z czasów I wojny światowej w lesie Krzywda. Pamiętamy o poległych powstańcach styczniowych spoczywających w mogile popularnie nazywanej „Lipami”. Uczestniczymy w różnych akcjach charytatywnych, np. „Adopcji serca”. W oparciu o szkołę od 16 lat funkcjonuje klub piłkarski Perła Rudnik, od 12 lat wspieramy działania zastępów Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

Obecnie do szkoły uczęszcza 182 uczniów i przedszkolaków, pracuje 20 nauczycieli i 9 pracowników administracji i obsługi. W całym obecnym roku szkolnym będziemy chcieli przypominać o naszej wiekowej rocznicy. Pojawiają się konkursy artystyczne, literackie, wystawy, prezentacje starych dokumentów czy fotografii. Sto lat zobowiązuje.

Setna rocznica powstania szkoły jest okazją do wspomnienia byłych nauczycieli, pracowników i emerytów, niektórych związanych z losami naszej placówki przez kilkadziesiąt lat. Wierzmy również, że ci, których już nie ma, którzy odeszli, szczególnie ci pierwsi, którzy tworzyli tę szkołę, którzy jak „Siłaczki” trudzili się i zabiegali o dobro dzieci, są z nami „patrząc na nas z góry”. Owocem ich trudu jest to środowisko, z pokolenia na pokolenie przywiązane do wartości, tradycji, wiary, umiłowania ojczyzny i dobrego gospodarowania na tej ziemi. Celem obecnych nauczycieli jest również to, aby po kolejnych latach, może po kolejnych stu, ktoś wciąż mówił, że wykonali dobrą pracę, wychowali porządnych ludzi odróżniających dobro od zła, służących ojczyźnie, odnoszących sukcesy w różnych dziedzinach i będących chlubą społeczności rudnickiej.

W. Kot

Kadry wspomnień

I. W pierwszym semestrze roku szkolnego 2021/2022 uczniowie Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Wilkołazie uczestniczyli w wielu uroczystościach, akcjach i przedsięwzięciach szkolnych. W ramach kontynuacji projektu „Z kulturą mi do twarzy”, który zyskał skalę międzynarodową, uczniowie klasy IIIa brali udział w warsztatach robienia bombek w Nowej Dębie. W okresie świątecznym przyozdobili nimi własne choinki i ich czarującym wyglądem podzielili się z innymi.

II. Stojąc u progu nowego wieku, wiemy, że praca w życiu każdego człowieka jest ważna, gdyż stanowi wyznacznik miejsca w społeczeństwie. Nie zabrakło więc zajęć, na których przybliżono specyfikę wybranych zawodów. Uczniowie wcielili się w rolę cukiernika, piekąc ciasta, oraz nauczyciela, przeprowadzając lekcje dla kolegów z klasy.

III. Przedświąteczny czas upływał w szkolnych murach wyjątkowo. Mimo trwającej pandemii Mikołaj nie zapomniał o dzieciach. Świąteczne akcenty ubioru dodały wyjątkowości dniu, w którym otrzymywały prezenty. Trzecioklasiści mieli też okazję podzielić się nimi, przynosząc dary na kiermasz świąteczny organizowany przez GOK. Również wychowankowie świetlicy włączyli się w to przedsięwzięcie, wykonując kartki bożonarodzeniowe oraz stroiki.

Podczas Klasowych Wigilii nie zabrakło potraw przygotowanych przez rodziców i uroczystego wystroju sali, a także kolęd wykonanych na instrumentach muzycznych.

IV. Tradycją stało się składanie życzeń babciom i dziadkom w dniu ich święta. Dzieci nie zapomnieli o nich i angażując się całym sercem, wykonały gazetkę okolicznościową oraz upominki.

V. Walentynki to święto miłości, przyjaźni i wspólna okazja do wspólnej zabawy.

Celebrowanie więzi oraz nauka okazywania uczuć i emocji to ważny element edukacji na każdym etapie rozwoju młodego człowieka. Uczniowie klasy IIIa wraz z kolegami i koleżankami ze szkolnej świetlicy miło spędzali czas, świętując ten szczególny dzień. Nie zabrakło czerwonego stroju, symbolicznego serduszka i dobrego humoru. Na terenie szkoły działała poczta walentynkowa, dzięki której dzieci mogły obdarować wybraną osobę wyjątkową kartką lub listem. Trzecioklasiści wykonywali je na zajęciach technicznych, lecz nie

zabrakło także tych, które powstały podczas przebywania w świetlicy, a każda piękna i niezwykła. Wyjątkowe emocje wywołała „Walentynkowa Fotobudka” przystrojona w serca i gadżety do wykorzystania podczas zdjęć. Pozowanie w parach i indywidualnie wywołało na ustach dzieci cudowne uśmiechy. Nie mogło zabraknąć także serc z imionami przyszytych wybranków :)

VI. W pierwszej połowie lutego uczniowie po raz kolejny przystąpili do obchodów Dnia Bezpiecznego Internetu. Święto celebrowane w całej Europie miało na celu zwrócenie uwagi na kwestię bezpiecznego dostępu do zasobów internetowych, kultury i szacunku w wirtualnym świecie. Przypomniano młodzieży o zjawisku cyberprzemocy oraz poruszono kwestie uzależnienia od Internetu i osłabienia relacji międzyludzkich. W ramach działań powstała gazetka tematyczna „Bezpieczny Internet” zawierająca zasady i wskazówki, jak dzieci powinny bezpiecznie i z rozważą poruszać się w sieci.

A. Pietraś-Kwiatk, M. Rozwałak

„Waleczne Żółwie”

Szkolny Klub Wolontariusza „Waleczne Żółwie” istnieje ponad 10 lat. Nasz klub liczy obecnie 34 członków z klas VII i VIII szkoły podstawowej. W tym roku w skład Zarządu weszli: Ola Cielica – przewodnicząca, członkowie – Basia Nagajek, Natalia Kuśmierz, Eliza Pietraszek i Kacper Świercz, a także osoby wspomagające – Kasia Borek i Zuzia Szwarnowska.

W tym roku szkolnym mogliśmy z zapałem wziąć się do pracy, by pomagać i wspomagać tych, którzy tego potrzebują. Organizowaliśmy przeróżne akcje, dni tematyczne, zbiórki karmy czy żywności.

Rozpoczęliśmy od pomocy koleżeńskej nowym uczennicom, które przybyły do nas z Anglii. Wspieraliśmy je w nauce języka polskiego i zaznajamialiśmy z re-

aliami polskiej szkoły. Pomagaliśmy również uczniom, którzy nie radzili sobie z nauką.

Wolontariusze postarali się także, by Dzień Nauczyciela był dla naszych pedagogów miły i „smaczny”. W dniu Święta Zmarłych udaliśmy się na cmentarz parafialny, by zapalić znicze na zapomnianych i opuszczonych mogiłach.

W okresie przedświątecznym przeprowadziliśmy zbiórkę żywności. Dary zostały przekazane osobom potrzebującym z naszych okolic. W ostatnim czasie odbyła się również zbiórka artykułów i produktów, które zostały przekazane na Ukrainę.

Nie mogliśmy także zapomnieć o naszych czworonożnych przyjaciółkach i zorganizowaliśmy zbiórkę karmy dla psów, która

została przekazana schronisku w Kraśniku.

W marcu przyłączyliśmy się do ogólnopolskiej akcji solidaryzowania się z chorymi na Zespół Downa, organizując w szkole Dzień Kolorowej Skarpetki. Założyliśmy wtedy skarpetki „nie do pary”.

Ostatnie akcje, którymi możemy się pochwalić, to włączenie się w przygotowanie słodkiego poczęstunku na spotkanie z uchodźcami z Ukrainy, którzy przebywają na terenie naszej gminy.

Ponadto 29 marca świętowaliśmy w naszej szkole Dzień Gofra. Słodkości przygotowane przez członków naszej organizacji przypadły do gustu wielu uczniom i nauczycielom.

Z. Szwarnowska

Klub Seniora

Pod koniec 2021 r. swoją działalność w gminie Wilkołaz rozpoczął Klub Seniora. Jest on realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na lata 2014–2020

współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Projekt ma na celu aktywizację społeczną i kulturową osób starszych w naszej gminie.

Po przeprowadzonej rekrutacji do Klubu zakwalifikowały się 34 osoby w wieku 60+. Uczestnicy mogą brać udział w zajęciach sportowo-usprawniających, zajęciach z edukacji zdrowotnej, warsztatach rękodzielniczych, zajęciach kulinarnych, zajęciach tanecznych, zajęciach wokalnych, zajęciach z prawa oraz zajęciach z psychologiem.

W dalszych miesiącach planowane są zajęcia z obsługi komputera, zajęcia astronomiczno-przyrodnicze, wycieczki krajoznawcze oraz wyjazdy kulturalne do teatrów i muzeów. Mamy nadzieję, że nowe umiejętności poznane na zajęciach oraz miło spędzony czas przyczynią się do poprawy standardów życia naszych seniorów.

M. Chmielik

Wizyta strażaków

10 marca 2022 r. do Szkoły Podstawowej w Marianówce zawitali strażacy z OSP Wólka Rudnicka. Odbierali oni dary dla uchodźców z Ukrainy, w których zbiórkę włączyła się nasza szkoła. Dziękujemy wszystkim, którzy przyłączyli się do tej akcji.

Wizyta strażaków była dla przedszkolaków i dzieci ciekawą przygodą oraz super frajdą. Dzieci mogły zobaczyć sprzęt strażacki z bliska. Dowiedziały się ciekawych rzeczy o pracy strażaka oraz miały okazję usiąść w wozie strażackim.

Najmłodsi przygotowali również piękne rysunki, którymi obdarowali naszych gości. Dziękujemy za wizytę i zapraszamy ponownie.

M. Burda

Sportowe Mikołajki 2021

W ramach programu Szkolny Klub Sportowy Szkoła Podstawowa w Ostrowie, jako jedna z dwóch zgłoszonych w województwie lubelskim i 32 w kraju, została wybrana do organizacji zawodów sportowych z okazji Mikołajek w dniu 6 grudnia. Było to bardzo duże wyróżnienie dla naszego środowiska szkolnego. Podczas Mikołajkowego Turnieju Koszykówki odwiedziła nas Aleksandra Mirosław – olim-

pijka igrzysk w Tokio, wójt gminy Wilkołaz Paweł Głąb oraz Michał Pyra z Instytutu Sportu.

w Tokio (2021), podczas których ustanowiła kobiecy rekord świata we wspinaczce na szybkość, wynoszący 6,84 s. Kibice okrzyknęli ją „Polską spiderwoman”. Pani Aleksandra rozdawała autografy i można było sobie zrobić z nią pamiątkowe zdjęcie.

Do turnieju zgłosiło się 7 drużyn, łącznie 35 uczniów klas IV–VIII. Turniej został przeprowadzony w dwóch grupach, w każdej

grupie grano systemem „każdy z każdym”. Pierwsze dwie drużyny z grup przeszły do półfinału. W finale po zaciętym pojedynku wygrała drużyna „Tomek i przyjaciele”.

Nagrodą główną był puchar i voucher w wysokości 500 złotych

Aleksandra Mirosław to polska zawodniczka uprawiająca wspinaczkę sportową, sklasyfikowana na 3. miejscu światowego rankingu IFSC w 2013 roku. Specjalizuje się we wspinaczce na szybkość, dwukrotna mistrzyni świata w tej konkurencji (2018, 2019), trzykrotna mistrzyni świata juniorów (2009, 2011 i 2013). Olimpijka igrzysk

oraz drobiazgi z logo SKS dla reszty uczestników. Szkoła otrzymała sprzęt sportowy, piłki i koszulki. Akcja służyła propagowaniu aktywności fizycznej w ramach programu Szkolny Klub Sportowy, który cieszy się w naszej szkole bardzo dużą popularnością.

M. Fic

Kiermasz Wielkanocny 2022

3 kwietnia 2022 r. w remizie OSP w Wilkołazie odbył się Kiermasz Wielkanocny organizowany przez Gminny Ośrodek Kultury i Bibliotekę w Wilkołazie oraz Szkołę Podstawową im. Tadeusza Kościuszki w Wilkołazie.

Istotą kiermaszu jest integracja mieszkańców, wystawców oraz gości, a także kultywowanie tradycji związanych z Wielkanocą, popularyzacja twórczości naszego regionu oraz promocja rękodzieła, potraw i produktów.

W czasie trwania kiermaszu ogłoszono wyniki konkursu na najładniejszą „Kurkę Wielkanocną” organizowanego przez Gminną Bibliotekę Publiczną oraz Gminny Ośrodek Kultury w Wilkołazie, w którym wzięło udział 56 uczestników z terenu naszej gminy. Wyłoniono 4 pierwsze miejsca: I miejsce – Julia Pietras kl. IIIb, II miejsce – Paulina Krawczyk kl. II Rudnik Szlachecki, III miejsce – Bartosz Szymczak kl. II Ostrów, IV miejsce – Łukasz Wronka kl. II Marianówka oraz 4 wyróżnienia: Kacper Mazur kl. Ib, Kinga Stolarz kl. IVb, Lena Grządka kl. I Ostrów, Martyna Kloc kl. I Marianówka. Wszystkie dzieci zostały nagrodzone oraz otrzymały pamiątkowe dyplomy.

Stoiska zaprezentowało piętnastu wystawców, którzy pokazali swoje rękodzieła. Na stołach królowały koszyczki, ozdoby świąteczne, kolorowe pisanki i zajączki, palmy oraz leczniczy miód.

Każdy wystawca przystąpił do konkursu na najładniejsze stoisko. Nagrodzono trzy aranżacje za pomysłowość i oryginalność. I miejsce – Bożena Małyшек oraz Bogumiła Daniel, II miejsce – Barbara Pietras oraz Dominika Cichoń, III miejsce – KGW Wólka Rudnicka. Przyznano dwa wyróżnienia dla Szkoły Podstawowej w Wilkołazie oraz KGW Obroki.

Dziękujemy za obecność oraz udział w naszych przedsięwzięciach i zapraszamy za rok.

I. Pietraszek